

[Justitsministeren.]

der i Dag talte under Devisen: Ret skal være Ret. Det var helt nyt for mig, ligesom det var nyt for ham, at man hentede sin Begrundelse for sine Forslag fra Sovjetunionen. Det er nu for meget sagt, at Regeringen har hentet Begrundelsen for sine Forslag fra Sovjetunionen. Den har hentet Begrundelsen for sine Forslag fra sine egne Hjerner i Forbindelse med disses Kendskab til det danske Samfund; men den har faaet en glædelig Støtte i Resultatet — glædelig eller sørgelig, som man nu vil — ved at se, hvordan det er gaaet i Sovjetunionen.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen sagde, at jeg havde forvansket eller forfalsket — jeg ved ikke, hvor mange mærkelige Ting jeg havde foretaget mig i den Retning — Forholdene i Sovjetunionen og den russiske Regerings Stilling. Nej, det har jeg ikke. Jeg har overhovedet ikke haft Brug for i denne Sag at forvanske noget som helst og slet ikke for at give en forvansket Fremstilling af de russiske Forhold. Det vil jeg heller ikke nogen Sinde paatage mig, fordi jeg ikke kender dem tilstrækkeligt; det er der ingen, der gør, heller ikke det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen; Rusland er et alt for uoverskueligt Land med alt for indviklede Forhold, til at man tør prøve paa det. Jeg har heller ikke Brug for de russiske Forhold til at rette nogen Kritik mod de sociale Foranstaltninger, der er truffet i Rusland, og til hvilke jeg nok kender en Del.

Det ærede Medlem sagde i den Forbindelse, at jeg havde aldrig haft Brug for de russiske Oplysninger eller villet diskutere de russiske Tilstande med ham tidligere, under Socialreformen o. s. v. Det ærede Medlem har en kort Hukommelse. Han ved, at naar der ikke i Betænkningerne eller Bilagene vedrørende Socialreformen indeholdtes Oplysninger om, hvad man havde gjort i Rusland, var det, fordi jeg ikke kunde faa disse Oplysninger dengang; om de findes nu, ved jeg ikke. Det var mig nemlig en stor Mangel; jeg vilde meget gerne have set, hvad der var foretaget i Rusland, men det var ikke til at faa oplyst, end ikke efter officiel Henvendelse gennem den russiske Gesandt, saa der maa have været et eller andet galt ved den russiske Sociallovgivning paa det Tidspunkt, naar den skulde sammenlignes med den danske; jeg kunde i hvert Fald ikke komme til at foretage en Sammenligning.

Men jeg har altsaa ikke Brug for Rusland for at kritisere Ruslands indre Forhold, som jeg ikke kender tilstrækkeligt; jeg har

Brug for det og har brugt det i denne enkelte Sag her, fordi det er saa talende. Det ærede Medlem ræsonnerer saaledes, og med denne Argumentation vil han imødegaa Regeringens Stilling herhjemme: ogsaa i Rusland var man klar over, at Fosterdrab i og for sig var meget uheldigt og uhyggeligt og kun kunde være tilladeligt, saa længe de økonomiske Forhold var saa elendige, som de var i 1920 eller deromkring, da Tilladeligheden blev indført; man forudsaa derfor, efterhaanden som man bedrede Forholdene i Rusland, en gradvis Aftagen af Fosterfordrivelserne.

Ja, det gjorde man, men hvad skete der? Der skete, at de steg til det femdobbelte, samtidig med at Forholdene efter det ærede Medlems Sigende forbedredes meget betydeligt i Rusland. Og nu siger det ærede Medlem: Nu er Forholdene i Rusland ideelle ved Siden af Forholdene i Danmark, hvad vi tillader os at smile ad herhjemme; men lad os nu sige, at Forholdene i Rusland er ideelle, at de sociale Forhold er saadan, som det ærede Medlem skildrer dem; hvad er der saa sket? Man har ophævet Retten til Svangerskabsafbrydelse i Maj i Aar, og siden man har udstedt Forbud og Straffelove mod det, er Fosterfordrivelsernes Antal i Rusland gaaet ned, ikke til en Femtedel, som der staar i „Politiken“ i Dag, nej, til en Femtendedel. Hvad er saa hele det ærede Medlems Argumentation værd? Hvis de sociale Forhold var afgørende i Rusland, vilde der omtrent ingen Fosterfordrivelser have fundet Sted i Maj i Aar, men efter at Forbudet og Straffen er kommet, er de gaaet ned til en Femtendedel.

Nu siger det ærede Medlem formodentlig, i hvert Fald siger „Arbejderbladet“ i Morgen, hvis de overhovedet omtaler det: Det er jo Løgn. Men det er det ikke; jeg lyver for Resten aldrig, som jeg har betroet det ærede Medlem før. Efter en officiel Indberetning fra Udenrigsministeriet, som jeg modtog for en 14 Dage siden, den er dateret den 18. Oktober, staar der i en Skrivelse fra Kaminsky, Folkekommissæren for Sovjetstatens Sundhedsvæsen:

„Som bekendt *forbyder* vor Lov helt og holdent Svangerskabsafbrydelse. Kun i faa Tilfælde tillader den en Afvigelse, nemlig naar Svangerskabet truer Kvindens Liv eller medfører en alvorlig Nedsættelse af hendes Helbred, eller naar en alvorlig Sygdom hos en af Forældrene kan gaa i Arv.“

Den er altsaa meget strengere end mit Lovforslag. Og saa siger han: